

Fóia acésta ese in tóta joi-a, — dar
prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretiuu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte sídienule si banii de prenumeratiune
sunt de a tramite la Redactiune
Strat'a lui Leopoldu Nr. 21

Catra cetitorii „Gurei Satului.”

Numerulu presinte este ultimulu, care mai apare sub redactiunea mea. . .

Ocupatiunile mele literarie nu-mi permitu sê potu conduce si mai departe acésta fóia atátu de necesaria pentru noi Romanii de dincoace de Carpati.

Dar „Gur'a Satului“ nu va încetá. Ea va continuá si in viitoriu sub redactiunea amicului meu E. B. Stanescu, deputatu dietalu.

Domnii abonanti ale caroru abonaminte n'au espiratu inca, voru primí si de acuma inainte fóia; de cumva inse sub redactiunea nóua n'ar voi a mai continuá prenumeratiunea, sum gata a li re-tramite banii.

In fine mult'amescu atátu dloru prenumeranti, câtu si onorab. mei colaboratori pentru concursu loru pretfosu.

Depunu pén'a cu acea rogare, sê binevoiti a meditá despre efectulu acestei foi, si déca veti aflá, cá si ea a contribuitu câtu de pucinu la clarificarea opiniunii publice, modest'a mea activitate va fi recompensata de ajunsu!

Iosifu Vulcanu.

Remasu bunu!

Frundia verde de cicióre,
Cetitori si cetitórie,
Remaneti cu Domnedieu,
Eu me ducu cu dorulu meu!

A trecutu multu timpu acuma,
De candu eu v'am spusu cu glum'a
Multe vorbe cam sarate,
Adeveruri piperate,
Multe vorbe muscatórie
Si amaru pitigatórie,
Multe, multe, dar acuma
Am finitu si eu cu glum'a. . .
Si me ducu in drumulu meu,
Remaneti cu Domnedieu!

Si de candu am inceputu,
Si de candu eu m'am nascutu,
De de subtu si pana 'n susu,
Ori si cine ce mi-a spusu,
N'am crutiatu pe nime 'n lume,
Despre toti facutu-am glume,
Candú gresíra, — dar acuma

Am finitu si eu cu glum'a
Si me ducu in drumulu meu,
Remaneti cu Domnedieu!

Unii despre cari am scrisu,
Cu placere au surisu,
Altii multu mai simtítori,
Se umplura de fiori,
Si cu dulce m'aru fi datu
Chiar si dracului din iadu. . .
Dar eu totu-si pan'acuma
Totu continuasem glum'a,
Dar de-acuma tacu si eu,
Remaneti cu Domnedieu!

Dorulu loru nu s'a'mplinitu,
Cá eu totu-si am traitu,
Si de-acum asiu totu trai,
Déca dór' asiu mai dori;
Dar se eóce nuc'a 'n nucu,
Vine timpulu sê me ducu,
Si ve lasu in veci, — de-acuma
O sê spuna altii glum'a,

Eu me ducu in drumulu meu,
Remaneti cu Domnedieu!

Dar acum la despartíre,
Sê veniti toti cu iubire,
Si cu-o stringere de mana
Si cu o vorba romana,
En viniti de-mi aretati,
Cá nu ve mai superati,
Cá sciti si voi a uitá l.
Dar de nu veti ascultá,
Eu me ducu in drumulu meu,
Remaneti cu Domnedieu.

Frundia verde de cicóre,
Cetitori si cetitórie,
Si voi toti ce dragi mi-ati fostu,
Eu me ducu cu dorulu vostu,
Eu me ducu cu dorulu greu,
Remaneti cu Domnedieu!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Adio! adio! adio!
Adio! adio! adio!

Frate de cruce!

Cu lacrimă de sange, cu suspine viforose și cu vaete amare (smulgându-mi perulu, barb'a și mustele) ti-scriu aceste — poți ultime — sîre.

Ah! Oh și vai! man'a mi-tremura, ca a burnotistiloru, și nu mai pot să scrie! Tote în giurulu meu nu întona alte sunete, decât numai: adio! adio! adio! Sum silitu dară a me intrerumpe pe unu momentu, a plange amaru și numai după aceea a continuă, spre a-ti pot descrie marea mea dorere!...

Nu mai pot plange! — Voiu dară a continuă....

Procum bine știi, din ultim'a mea epistola, eu me făcui cetățianu bravu alu României, ce se batjocuresce „libera“, înse crud'a sôrté me persecută și acolo. Tote încercările mele, de a pot deveni avutu și forțitu, se nimicira ca fumulu și numai pentru aceea, pentru că nu sum nascutu jidanu. Asculta numai: Senatulul s'a învoitu, ca nu eu, ci jidanulu Moise, Avramu Solomonu de Buchner sê fia numitu consulu alu Americii de nordu; deci eu nu am mai avutu ce caută în Români'a, ci decisei unanimu a me rentornă éra-si în patria, cu atât mai vertosu, că am cetitu prin jurnale, că ungurii voiescu a ne cultivă, a ne face — unguri. Deci dișei adio României și nu me oprîi pana în tiér'a Tocano-mamaligăriloru.

Aici fui martoru urechio-oculatu unui grandiosu evenimentu, ce va fi însemnatu cu litere de mamaliga în istori'a vietiei nôstre natiunale.

Ti-este cunoscutu deja, că Românii sunt atât de belicosi, încâtu deca nu au pre cine bate, cu cine sê se lupte, se duc la munti și se lupta cu lupi și ursi. Asié și mamaligarii.

Unulu dintre eroii tieiei Tocanariloru a ucisu, septemanele trecute, unu mare dobitocu, ceva fieră din luna.

Nime înse din acea tiéra n'a știutu, că ce tri-codienia mai poți fi.

Unulu dișea că este elefantu ratecitu din Australi'a, altulu dișea, că este leu din Maramureșiu, éra altii dișeau, că-i lupu séu vulpe — cădiuta din luna; înse nime nu știă cu siguranță, că ce poți fi? Iubitulu și politiculu loru de Ujfalusy érá chiar în Siomcut'a. Se adresara dară catra dinsulu. Domn'a-lui fu mai întieptu. Dede ordinu, ca sê se convóco o adunare generală și sê se decida acolo, că ce felu de dobitocu e acela, că-ci — dișea elu — ministeriulu va remunera fôrte bine pre marele venatoriulu, și comitatulu întregu va fi laudatu pentru acésta descoperire grandioșă. Câte-va strigature numai (de pe cóst'a Siomcutei), și mamaligarii toti erau gramada. Toti si-faceau cruce și si-cascau gu-rele, dar nu poteau găci.

În fine érá sê se otarésca ca sê se taie cód'a și urechilo bietulu anonimulu și sê se tramita la Pesce, dreptu la ministeriulu, unde sunt multi ómeni cu

mințe, cari voru ști de ce soiu este elu; înse unii nu se învoira, că-ci — dișeau ei — acum este caldura mare — canicula! — picioragele se voru imputi și apoi dnii ministri nu sunt învetiați decâtu cu — parfumuri.

De aci apoi se încinse o disputa fôrte înfocată, cinci-dieci și patru de msi au vorbitu la acelu obiectu importantu, fôrte importantu!

Candú érá sê vorbésca chiar celu din urma, mi se presintă o telegrama.

De candú-su, nu am capetatu telegrama. — O desfăcui cu frica și cetii urmatóriele: „Frate Pacala! Gur'a Satului a depus portfoliulu. Grabesce, ca sê ne luăm adio de la elu. Alu teu Tanda, Mand'a, și a ta Trénc'a, Flénc'a!“ Oh! nefericitulu de mine — esclamai eu; apoi ne mai așteptandu finea adunării, luai paleri'a în dinti și o tulii la fuga catra Pesce, ca sê pot dișe unu ultimulu adio iubitelui meu nene Gur'a Satului.

Am fugitu și am totu fugitu, înca prin Satu-mare, de se rumpea pământulu. În fine me ustenii și me pusei la odihna. Peste câte-va minute ajunse în apropierea mea unu romanu ducandu cu cocî'a nesce „boroshordae la hegi.“ Elu vedindu-me ustenitu, me luă langa sine și me a duse „hêptu“ aprópe de Pesce. Pe drumu am „beseduitu“ multe. Și elu plangea cu mine pentru abdicerea badei Gur'a Satului.

Éra remasei pre josu. Începui de nou a fugi, nu cum-va sê întârdi.

În caletorî'a mea minunată nu aveam ce sê face alta decâtu sê compunu o 'stralucita vorbire de despartire, cu care sê întimpinu pre Gur'a Satului; înse habăuculu de mine pre candú am ajunsu aici am uitatu totu afara de o constructiune. Ea suna asié: Frate Gur'a Satului! Permite-mi sê dau expresiune mării simțimentelor mele pre care anim'a mea, ca pre o gondola, plutese în... Dieu am uitatu mai departe!

Destulu că nefericirea nu sta în ast'a, că sunt multi oratori, cari pana ajungu la tribuna uita tota vorbirea — ci nefericirea sta în aceea că eu am întârdiatu.

Am plansu, am suspinatu mereu după urm'a lui și acum numai pre asta cale mi-potu luă adio de la dinsulu.

Adio dar iubito principalu! Suvénirea ta remane tiparită în véculu-véculu. La revedere în — ceriu!

Éra tu, nefericitule de mine! plange și gelesco și mori, că nu știu cine ti-va mai scrie. Domnedieu știe ce sê va alege și din mine.

Adio, adio, adio! Pana la revedere — cine știe — poți în lucéferu séu în luna!

Ori unde . . .

Eu și pana atunci

remanu alu teu
frate de cruce
Pacala.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. De ce plangi, sora draga?

F. Cum sê nu plangu!

T. Pentru ce?

F. Pentru cã nenea Gur'a Satului se duce de la noi.

T. Auleo Dómne!

F. Totu ni-a fagaduitu, cã ni va cumperã baine nóue, si éta elu se duce chiar atunce candu asceptamu mai multu rochi'a cea nóua. Of, of!

T. Of, of!

Amnestia generala.

In ultim'a dî a domnirii mele éta vinu si eu a dá amnestia generala toturora, pe cari i-am amin-titu in foiti'a acést'a din candu in candu.

Loculu primu intre cei amnestiati se cuvine intieleptului barbatu-redactoru alu „Gazetei Transilvaniei.“ De acuma inainte de mine va poté sê dórma in pace, cã eu nu-lu voi mai intrebá in vecii veciloru, cã cum se administra fondulu Sîn-caianu?

Parintele Moisilu asîsdero si-póte face cruce, cã a scapatu de mine, si astu-felu nimene nu-lu va vecsá cu secaturé d'alde fondulu Marianu.

Préosfintítii canonici potu sê faca asemenea câtu de multe *visitatiuni canonice* — pe la nepótele loru, cã eu nu-i voi mai conturbá in ferici-rea loru.

Deputatii nostri potu sê taca câtu voru vré, si clubulu natiunalu va poté sê nu tiena siedintia decátu numai in diece ani odata, cã-ci de acuma inainte si eu voi avé mai multu timpu a jocá cu din-sii câte unu preferance.

Giga va poté sê-si faca óre câtu de vialé, cã eu nu voiu torná in paharulu seu — apa acra.

Sfintí'a Sa parintele episcopu din Oradea-mare va poté sê siédia in vecii veciloru totu la Rom'a, cã eu nu-lu voi mai chiamá acasa.

Si voi deaco-romaniloru, si toti câti sunteti pe fati'a pamentului guvernamentali independinti, antisiambirati câtu ve placo pe la domnii cei mari, tê-raiti-ve câtu veti voi inaintea domniloru ministri, faceti ce veti dori, eu nu voi mai arotá cu degetulu spre voi, — de mine veti poté schimbá profesiunea vóstra de credintia intr'o dî de o mia de ori!

Allah sê ve lungésca umbr'a la toti!

Sê traiti toti in pace si sanetosi!

Gur'a Satului.

TANDA si MANDA.

T. Audítu-ai ce s'a intemplatu?

M. Ce?

T. Principalulu nostru ne parasesce.

M. Si chiar acuma se duce, candu tocanarii de la Siomcut'a se ingrigira de unu sujetu atátu de bunu pentru noi. Spre incheiare, haid sê publicámu dara si noi unu premiu:

!!Premiu de 000000000 ga'beni!!

se va da acelu moritoriu intieleptu, care va gâci pro primo: cã vulpea impuscata in (lun'a lui) ciresieriu de eroii venatori ai tierei de mamaliga — este ea óre — vulpe séu lupu? si, prin urmare pro secundo: cã romanii din tier'a mamaligei sunt ei óre — romani séu magiari?

Acelu ce va deslegá bine aceste noduri gordiane, va face unu serviciu nespusu nu numai „Gurei Satului“ ci si istoriografulu stranepotiloru lui — Bondeguzu.

Deci la lucru! intielepti vulpologi, lupologi, mamaligarologi etc. etc. etc. toti „ologii“ de pre faci'a pamentului!

Cestiunea e mare, fórté mare, e importanta, fórté importanta! De la ea depinde fórté multu! Nemesiugu, piele de cane!

Deci fiat lux! (adeca) mamaligarii sê fia illuminati!

Respunsurile sunt a se adresá:

Inclitulu presidiu alu congregatiunii dobitoco-mamaligo-logice.

T. Mei Mando!

M. Ce?

T. Eu asiu mai adauge inea ce-va.

M. Ce?

T. Asiu dori sê se constate déca acelu animalu selbaticu fost'a de soiu nobilu, adeca fostu-a *nemesiu* séu ba?

Post'a Gurei Satului.

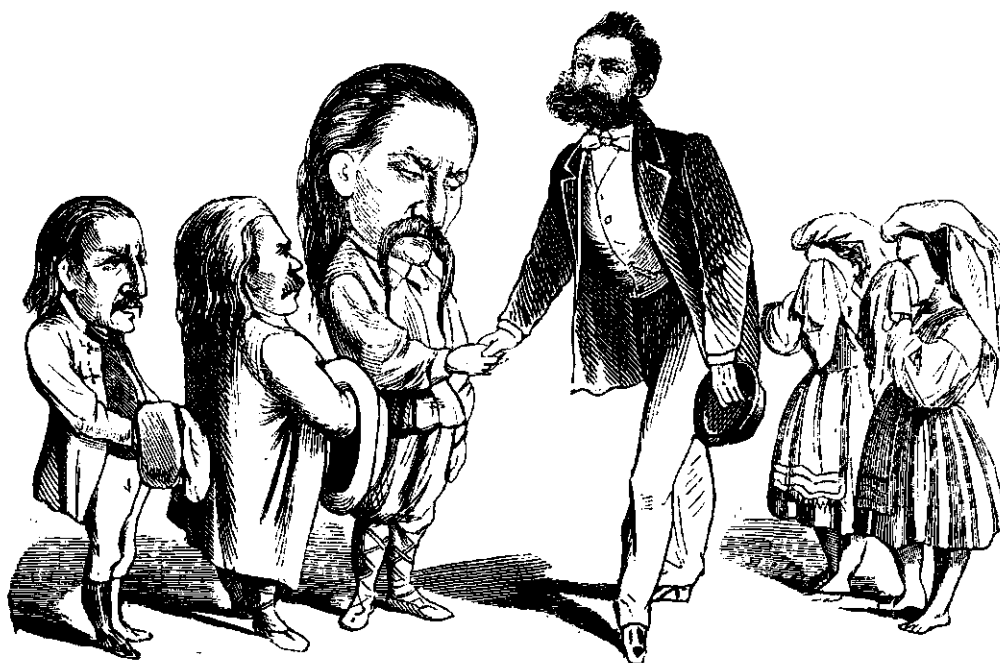
Para-ti bine! Dieu mi-si pare bine, cã voi scapá de dta, — credu inse, cã dtale ti-para si mai bine, cã vei scapá de mine.

Eu me duc si plangu. Si eu me duc, inse eu nu plangu, ci din contra nu mai potu de bucuria, cã de acuma inainte nu voi mai fi silitu a ceti versurile dtale. Pentru acésta voi si cumperá pe sém'a bisericéi o lumina mare.

Haid' cu mine! Ba, ferésca-me Domnedieu! Eu m'oiu duce acolo, unde voi fi departe de — versurile dtale.

Remasu bunu! Apoi remaneti sanetosi, toti versificatorii rei, cã eu nu ve voi mai conturbá in visurile vóstre. Poteti scrie câte verdi-uscate veti voi! Remasu bunu, iubite publicu cetitoriu, ast'a fu ultim'a posta ce ti-am tramisu.

Despartirea.

Personalulu redactiunalu se desparto de fostulu redactoru.

Schimbarea ministeriului Gurei Satului.

Fostulu ministru-redactoru predă portfoiulu urmatoriului seu, cantandu :
Frundia verde, lemnu uscatu,
Facu-mi cruce c'am scapatu !

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru : **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui Alesandru Kocsi in Post'a. Piat'i'a Pesciloru Nr. 9.

Alaturâmu invitarea de prenumeratiune pentru „Gur'a Satului.”